

за нововиявленими або виключними обставинами можлива лише за письмовою згодою всіх власників (учасників, акціонерів), які в даній справі діють в інтересах юридичної особи.

Також, до особливостей судового провадження у таких справах можна віднести вимоги ч.7 ст. 30 ГПК щодо виключної підсудності такої категорії справ – за місцезнаходженням юридичної особи, а також вимоги ст. 122 ГПК щодо офіційного оприлюднення оголошень у таких справах. Зокрема, ухвала про відкриття провадження у справі та інформація про відкладення розгляду справи або оголошення перерви в засіданні підлягають оприлюдненню судом на офіційному веб-порталі судової влади України.

Одержано 17.04.2018

УДК 374

Вадим Олександрович ГОВОР,
курсант групи Ф2-204 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри цивільно-правових дисциплін
факультету № 4 ХНУВС кандидат юридичних наук Бортнік О. Г.*

ЗМІНА ПОЗОВУ ПРО ЗАХИСТ ПРАВА СПОЖИВАЧА НА ТОВАР НАЛЕЖНОЇ ЯКОСТІ

Відповідно до ст. 49 ЦПК України позивачеві надано право змінити позов. Позивач вправі збільшити або зменшити розмір позовних вимог до закінчення підготовчого засідання або до початку першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження. До закінчення підготовчого засідання позивач має право змінити предмет або підстави позову шляхом подання письмової заяви. Отже положення чинного законодавства передбачають, що можна змінити або предмет, або підстави позову. Утім чинне законодавство та судова практика передбачають можливість та необхідність зміни обох елементів позову

Прикладом може слугувати позов споживача про захист права на отримання товару належної якості (ст. 4, 8 Закону України «Про захист прав споживачів»). Основним змістом правовідносин, що виникають з роздрібного договору купівлі-продажу, є передача-отримання товару визначеної якості. Передача споживачеві товару неналежної якості свідчить про порушення продавцем свого обов'язку та порушення суб'єктивного права покупця на отримання товару належної якості, яке й підлягає захисту.

Правомочність споживача у зазначеній ситуації є способом захисту права на отримання товару належної якості, а при пред'явленні позову – є його предметом. Споживач може на свій вибір вимагати пропорційного зменшення ціни товару, безоплатного усунення недоліків товару або відшкодування понесених витрат на усунення недоліків товару. У разі виявлення протягом встановленого гарантійного строку істотних недоліків, які виникли з вини виробника товару (продавця, виконавця), або фальсифікації товару, підтверджених за необхідності висновком експертизи, споживач, в порядку та у строки, що встановлені законодавством і на підставі обов'язкових для сторін правил чи договору, може вимагати від продавця або виробника розірвання договору купівлі-продажу та повернення сплаченої за товар грошової суми або заміни товару на такий же товар або на аналогічний, з числа наявних у продавця (виробника), товар.

Правомочність споживача вимагати пропорційного зменшення ціни відповідає способу захисту у вигляді односторонньої зміни правовідносин, інша правомочність покупця – припиненню правовідносини купівлі-продажу. Умовою одночасної зміни предмета та підстав позову, який є засобом захисту права споживача на отримання товару належної якості, а можливо й заміни відповідача, є незмінність відповідного права, тобто, збереження позовом своєї внутрішньої тотожності. В залежності від зміни обставин, споживачем обирається і спосіб захисту права. Відповідно, в процесі вирішення справи замінюється предмет позову, доповнюється чи уточнюється підстава позову, що не впливає на тотожність відповідного позову та спору. Порушення внутрішньої тотожності позову може мати місце лише тоді, коли зі зміною його елементів змінюється суб'єктивне право чи інтерес як предмет судового захисту.

Таким чином, зміна елементів позову тягне зміну позову, а не його заміну, за умови збереження позовом своєї внутрішньої тотожності. Внутрішня тотожність позову визначається незмінністю спірного права або інтересу, що є предметом спору. У таких випадках одночасну зміну предмету та підстав позову можна визнати допустимою.

Одержано 17.04.2018

УДК 377.122(477)

Вікторія Юрїївна ЦЕБИНОГА,
курсант групи Ф1-302 ХНУВС

*Науковий керівник: професор кафедри цивільно-правових дисциплін
факультету № 4 ХНУВС доктор юридичних наук, професор Сліпченко С. О.*

ЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ»

Актуальність обраної теми зумовлена стрімким розвитком суспільних відносин, зокрема, у сфері цивільного права. Взяття Україною курсу на євроінтеграцію та зобов'язання привести у відповідність чинне українське законодавство у відповідність до законодавства країн ЄС не може оминути питання визначення дефініції «вогнепальна зброя» в Україні у сфері цивільно-правових відносин.

Проблематикою визначення поняття вогнепальної зброї в Україні займалися та продовжують займатися провідні вчені з різних галузей права. У сфері адміністративного права була захищена дисертація О. М. Бокієм «Адміністративно-правовий режим обігу зброї в Україні», у сфері криміналістики та балістики: П. Д. Біленчук, А. В. Кофанов,